

Sygn. akt VII U 368/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: sekr. sądowy Monika Bąk - Rokicka

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w Warszawie

sprawy W. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania W. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 16 grudnia 2015 roku, znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego uwzględnia wynagrodzenie W. Ł. z okresu zatrudnienia w Głównym Biurze (...)w W. wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej.
2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt VII U 368/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. ustalił w stosunku do ubezpieczonego W. Ł. kapitał początkowy na dzień 01 stycznia 1999 r., przyjmując jako podstawę wymiaru kapitału początkowego, okresy składkowe na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 01 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1989 r. Wskaźnik wysokości podstawy kapitału początkowego wyniósł 142,39%. Podstawa wymiaru kapitału początkowego została ustalona w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 142,39% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.). Tak ustalona wartość kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999 r. wyniosła 167.730,86 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresu odbywania przez odwołującego służby wojskowej, tj. okresu od dnia 03 stycznia 1976 r. do dnia 29 grudnia 1976 r. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego o tym, że w celu ubiegania się o ponowne przeliczenie kapitału początkowego winien on przedłożyć książeczkę wojskową (decyzja o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 16 grudnia 2015 r., znak: (...)-2015 k. 43-46 a.r.).

W dniu 12 stycznia 2016 r. ubezpieczony **W. Ł.** złożył odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 16 grudnia 2015 r., znak: (...), wnosząc o jej zmianę poprzez zaliczenie do wartości kapitału początkowego zarobków uzyskiwanych przez niego w latach 1981-1990, tj. w okresie zatrudnienia w Głównym Biurze (...) w oparciu o przedłożoną legitymację ubezpieczeniową, jak również okresu służby wojskowej odbytej w 1976 r. w oparciu o zaświadczenie z Wojskowej Komendy Uzuppełnień oraz okresu studiów wyższych w wymiarze wynoszącym 5 lat, a nie 4 lata, 11 miesięcy i 26 dni na podstawie zaświadczenia wydanego przez Politechnikę (...) (odwołanie z dnia 12 stycznia 2016 r. k. 2-3 a.s.).

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., dokonał ponownego ustalenia kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999 r. w związku ze złożeniem przez odwołującego kserokopii książeczki wojskowej oraz oryginału zaświadczenia z Wojskowej Komendy Uzuppełnień o odbytej służbie wojskowej w okresie od dnia 03 stycznia 1976 r. do dnia 31 grudnia 1976 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego ustaloną z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1981 r. do 1990 r. - wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 154,01 %. Po dokonaniu stosownych obliczeń wartość kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999 r. wyniosła 182.841,56 zł. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego o tym, że okres nauki w szkole wyższej, tj. okres od dnia 01 października 1970 r. do dnia 26 września 1975 r. został uwzględniony zgodnie z zaświadczeniem wystawionym przez Politechnikę (...) z dnia 21 listopada 2002 r. (decyzja z dnia 18 stycznia 2016 r., znak: (...) k. 59-60 a.r.).

Następnie, **decyzją z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...)**, organ rentowy dokonał ponownego przeliczenia kapitału początkowego odwołującego, zaliczając do jego ogólnego stażu pracy okres nauki w szkole wyższej w wymiarze 5 lat. Do ustalenia wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, przyjął podstawę wymiaru w kwocie 1.880,29 zł ustaloną w decyzji z dnia 18 stycznia 2016 r., okresy składkowe w wymiarze 23 lat i 21 dni, okresy nieskładkowe w wymiarze 5 lat, współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 84,64%, a także średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku 62 lat, tj. 209 miesięcy. Tak ustalona wartość kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999 r. wyniosła 183.088,18 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresu od dnia 22 grudnia 1976 r. do dnia 29 grudnia 1976 r., wskazując, że okres niewykonywania pracy od zwolnienia z czynnej służby wojskowej do dnia podjęcia zatrudnienia nie został wymieniony w ustawie emerytalnej, jako okres składkowy lub nieskładkowy (decyzja z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...), k. 61-64 a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 lutego 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. wskazując, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona. Uzasadniając swe stanowisko, organ rentowy wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego ubezpieczonego w odniesieniu do jego okresu zatrudnienia w Głównym Biurze (...), przyjął wynagrodzenie w wysokości wynikającej z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – Rp -7, uznając, iż ma ono mocniejszą wagę dowodową, aniżeli wpis w legitymacji ubezpieczeniowej. Stwierdził nadto, iż na druku Rp-7 widnieją dwie pieczętki i podpisy dwóch osób, tj. Naczelnika Wydziału i Dyrektora Biura Kadr, natomiast w legitymacji ubezpieczeniowej widnieje jeden podpis, a mianowicie Kierownika Działu (...) (odpowiedź na odwołanie z dnia 22 lutego 2016 r. k. 9 a.s.).

Na rozprawie w dniu 27 października 2016 r. odwołujący sprecyzował, że domaga się wyłącznie zaliczenia do wartości kapitału początkowego zarobków uzyskiwanych przez niego w latach 1990-1991, tj. w okresie zatrudnienia w (...) Biurze Studiów i (...) w oparciu o przedłożoną legitymację ubezpieczeniową. Wskazał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych na mocy decyzji z dnia 18 stycznia 2016 r. oraz z dnia 11 lutego 2016 r. dokonał przeliczenia wartości jego kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu służby wojskowej odbytej w 1976 r. oraz 5-letniego okresu studiów wyższych w latach 1970-1975, wobec, czego okresy te nie pozostają sporne w niniejszej sprawie. Z kolei pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie (protokół rozprawy z dnia 27 października 2016 r. k. 35-38 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. Ł., ur. (...), posiada wykształcenie wyższe. W okresie od dnia 01 października 1970 r. do dnia 26 września 1975 r., odwołujący odbył 5-letnie dzienne studia magisterskie na Wydziale Elektrycznym, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. W okresie od dnia 03 stycznia 1976 r. do dnia 21 grudnia 1976 r. odwołujący pełnił służbę wojskową w Ludowym Wojsku Polskim. Następnie w okresie od dnia 01 października 1979 r. do dnia 30 listopada 1991 r. odwołujący był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Dyrekcji Rejonowej Kolei Państwowych w W. na stanowisku starszego elektromontera i inżyniera. W okresie od dnia 01 października 1979 r. do dnia 30 listopada 1991 r. odwołujący świadczył pracę w wymiarze pełnego etatu na rzecz Głównego Biura (...) z siedzibą w W. na stanowisku starszego projektanta. Z kolei w okresie od dnia 04 grudnia 1991 r. do dnia 03 lutego 1992 r. odwołujący pozostawał zarejestrowany w Urzędzie Pracy m.st. W. w charakterze osoby bezrobotnej z prawem do zasiłku, który został mu wypłacony w kwocie 1.215,742 zł za okres od dnia 04 grudnia 1991 r. do dnia 31 grudnia 1991 r. oraz w kwocie 1.722,758 zł za okres od dnia 01 stycznia 1992 r. do dnia 03 lutego 1992 r., a w okresie od dnia 01 lutego 1992 r. do dnia 30 czerwca 1993 r. był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia własnej, zarejestrowanej działalności gospodarczej, w ramach której świadczył usługi z zakresu projektowania (zaświadczenie z dnia 11 grudnia 1978 r. k. 4, książeczka wojskowa k. 6-8, zaświadczenie z Politechniki (...) z dnia 21 listopada 2002 r. k. 19, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 01 grudnia 2005 r. k. 21-22, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 18 września 2002 r. k. 23-26, zaświadczenie z Urzędu Pracy k. 27-28, zaświadczenie z dnia 22 stycznia 2004 r. k. 29-30 a.r.).

W legitymacji ubezpieczeniowej W. Ł., wydanej przez (...) W. Biuro Zatrudnienia i Płac z siedzibą w W., zastępcę Naczelnika – C. J., na stronie 87 widnieją wpisy zakładu pracy Głównego Biura (...) z siedzibą w W., z których wynika, iż z tytułu zatrudnienia w ww. zakładzie pracy miesięczne wynagrodzenie odwołującego kształtowało się w następujący sposób: w roku 1979 – 19.200,00 zł, w roku 1980 – 75.850,00 zł, w roku 1981 – 107.978,00 zł, w roku 1982 – 179.911,00 zł, w roku 1983 – 242.139,00 zł, w roku 1984 – 288.107,00 zł, w roku 1985 – 303.244,00 zł, w roku 1986 – 461.155,00 zł, w roku 1987 – 651.683,00 zł, w roku 1988 – 1.070.429,00 zł, w roku 1989 – 3.745.854,00 zł, w roku 1990 – 30.570.162,00 zł, a w roku 1991 – 12.972.798,00 zł. Jak wynika natomiast z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7), wystawionego przez Ministerstwo Infrastruktury z siedzibą w W. w dniu 18 września 2002 r., z tytułu zatrudnienia w Głównym Biurze (...) z siedzibą w W. odwołujący otrzymywał następujące wynagrodzenie miesięczne: w roku 1979 r. – 12.000,00 zł, w roku 1980 – 83.050,00 zł, w roku 1981 – 104.723,00 zł, w roku 1982 – 160.311,00 zł, w roku 1982 – 160.311,00 zł, w roku 1983 – 242.868,00 zł, w roku 1984 – 308.622,00 zł, w roku 1985 – 292.471,00 zł, w roku 1986 – 455.391,00 zł, w roku 1987 – 519.189,00 zł, w roku 1988 – 1.398.919,00 zł i w roku 1989 – 3.092.137,00 zł (legitymacja ubezpieczeniowa, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 18 września 2002 r. k. 23-26 a.r.).

W dniu 09 października 2015 r., odwołujący złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., wniosek o ustalenie kapitału początkowego, do którego załączył informację dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy (wniosek z dnia 09 października 2015 r. wraz z załącznikami k. 1-30 a.r.).

Decyzją z dnia 16 grudnia 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. ustalił w stosunku do ubezpieczonego W. Ł. kapitał początkowy na dzień 01 stycznia 1999 r., przyjmując jako podstawę wymiaru kapitału początkowego, okresy składkowe na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 01 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1989 r. Wskaźnik wysokości podstawy kapitału początkowego wyniósł 142,39%. Podstawa wymiaru kapitału początkowego została ustalona w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 142,39% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.). Tak ustalona wartość kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999 r. wyniosła 167.730,86 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresu odbywania przez odwołującego służby wojskowej, tj. okresu od dnia 03 stycznia 1976 r. do dnia 29 grudnia 1976 r. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego o tym, że w celu ubiegania się o ponowne przeliczenie kapitału początkowego winien on przedłożyć książeczkę wojskową. Za okres zatrudnienia w Głównym Biurze (...) z siedzibą w W. od dnia 01 października 1979

r. do dnia 30 listopada 1991 r., organ rentowy przyjął wynagrodzenie w wysokości wynikającej z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – Rp -7, uznając, iż ma ono mocniejszą wagę dowodową, aniżeli wpis w legitymacji ubezpieczeniowej (decyzja o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 16 grudnia 2015 r., znak: (...) k. 43-46 a.r.).

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., dokonał ponownego ustalenia kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999 r. w związku ze złożeniem przez odwołującego kserokopii książeczki wojskowej oraz oryginału zaświadczenia z Wojskowej Komendy Uzupelnień o odbytej służbie wojskowej w okresie od dnia 03 stycznia 1976 r. do dnia 31 grudnia 1976 r. Z kolei, decyzją z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...), organ rentowy dokonał ponownego przeliczenia kapitału początkowego odwołującego, zaliczając do jego ogólnego stażu pracy okres nauki w szkole wyższej w wymiarze 5 lat (decyzja z dnia 18 stycznia 2016 r., znak: (...) k. 59-60, decyzja z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...), k. 61-64 a.r.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego z dnia 16 grudnia 2015 r., znak: (...), W. Ł. złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie. Jednocześnie na rozprawie w dniu 27 października 2016 r. odwołujący sprecyzował, że domaga się wyłącznie zaliczenia do wartości kapitału początkowego zarobków uzyskiwanych przez niego w latach 1981-1990, tj. w okresie zatrudnienia w Głównym Biurze (...) w oparciu o przedłożoną legitymację ubezpieczeniową. Wskazał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych na mocy decyzji z dnia 18 stycznia 2016 r. oraz z dnia 11 lutego 2016 r. dokonał przeliczenia wartości jego kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu służby wojskowej odbytej w 1976 r. oraz 5-letniego okresu studiów wyższych w latach 1970-1975, wobec, czego okresy te nie pozostają sporne w niniejszej sprawie (protokół rozprawy z dnia 27 października 2016 r. k. 35-38 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującego, w tym przede wszystkim na podstawie przedłożonych przez ubezpieczonego zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz legitymacji ubezpieczeniowej. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 16 grudnia 2015 r., znak: (...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Szczegółowe zasady obliczania kapitału początkowego regulują przede wszystkim art. 173 oraz art. 174 ustawy emerytalnej. Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przepis art. 174 ust. 2 stanowi natomiast, że przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 6, art. 7 pkt 5, art. 7 pkt 1-4 i 6-12. Wysokość kapitału początkowego zależy od podstawy wymiaru, która może być ustalona m.in. z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia przed 1999 r., z 20 lat kalendarzowych dowolnie wybranych z całego okresu ubezpieczenia przed 1999 r. Dla osoby, która miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przyjmuje się, na jej wniosek, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty przyjęty w decyzji ustalającej prawo do renty po raz pierwszy lub ponownie ustalającej jej wysokość.

Ustalenie wartości kapitału początkowego następuje poprzez obliczenie hipotetycznej emerytury, jaką ubezpieczony otrzymałby w dniu 01 stycznia 1999 r., a następnie pomnożenie kwoty tej emerytury przez wielkość średniego dalszego trwania życia osób w wieku 62 lat, ustaloną na dzień 1 stycznia 1999 r. Wysokość kwoty kapitału początkowego zależy od udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 r. Okresy składkowe liczone są po 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok okresów składkowych, a okresy nieskładkowe po 0,7% podstawy wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych, przy czym w obu wypadkach uwzględnia się pełne miesiące, podstawy wymiaru. Do podstawy wymiaru mogą być brane tylko te składniki wynagrodzenia, które stanowiły

podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Przy ustalaniu, czy istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od określonych składników wynagrodzenia, stosuje się przepisy obowiązujące w okresie, z którego wynagrodzenie jest uwzględniane w podstawie wymiaru, współczynnika proporcjonalnego do wieku oraz stażu ubezpieczonego (okresów składkowych i nieskładkowych), osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r., ustalonego według wzoru. Do obliczenia kapitału początkowego, należy przedłożyć dowody potwierdzające przebyte okresy składkowe i nieskładkowe, między innymi świadectwa pracy, legitymację ubezpieczeniową zawierającą wpis o okresie zatrudnienia itp.

Po sprecyzowaniu stanowiska, wnioskodawca na rozprawie w dniu 27 października 2016 r. wniósł ostatecznie o zaliczenie do wartości kapitału początkowego zarobków uzyskiwanych przez niego w latach 1990-1991, tj. w okresie zatrudnienia w Głównym Biurze (...) w W. w oparciu o przedłożoną legitymację ubezpieczeniową, wskazując jednocześnie, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych na mocy decyzji z dnia 18 stycznia 2016 r. oraz decyzji z dnia 11 lutego 2016 r. dokonał przeliczenia wartości jego kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu służby wojskowej odbytej w 1976 r. oraz 5-letniego okresu studiów wyższych, odbytych w latach 1970-1975. W tym względzie, organ rentowy wskazywał natomiast, że do ustalenia wartości kapitału początkowego ubezpieczonego w odniesieniu do jego okresu zatrudnienia w Głównym Biurze (...), przyjął wynagrodzenie w wysokości wynikającej z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – Rp -7, uznając, iż ma ono mocniejszą wagę dowodową, aniżeli wpis w legitymacji ubezpieczeniowej. Stwierdził nadto, iż na druku Rp-7 widnieją dwie pieczętki i podpisy dwóch osób, tj. Naczelnika Wydziału i Dyrektora Biura Kadr, natomiast w legitymacji ubezpieczeniowej widnieje jeden podpis, a mianowicie Kierownika Działu (...).

Mając na uwadze powyższe, Sąd zwrócił po pierwsze uwagę, że organ rentowy nie wyjaśnił dlaczego ustalając podstawę wymiaru kapitału początkowego, uwzględnił wynagrodzenia odwołującego za lata 1979 – 1989 w kwotach wskazanych w zaświadczeniach Rp-7, zamiast w oparciu o wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej. Dotyczy to w szczególności lat 1979, 1981-1982, 1984-1985, 1987 i 1989, w których jak wynika z wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej, odwołujący osiągał wyższe wynagrodzenie, aniżeli w kwotach wskazanych w zaświadczeniach z dnia 18 września 2002 r. W szczególności nie wyjaśnił dlaczego wówczas uznał, że bardziej wiarygodne są zapisy w dokumencie Rp-7, co ewentualnie umożliwiłoby uznanie, iż rzeczywiście organ rentowy mógł wówczas pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że to właśnie treść zaświadczenia Rp-7 odpowiada rzeczywistemu stanowi rzeczy (w aktach rentowych brak jest jakiegokolwiek wzmianki o prowadzeniu w owym czasie ewentualnego postępowania wyjaśniającego). Tymczasem organ rentowy zaniechał takiej weryfikacji (a przynajmniej nie wykazał w niniejszym postępowaniu, że taką weryfikację przeprowadził), podczas gdy nie byłaby ona zbyt skomplikowana. Zauważyć bowiem należy, że wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej były dokonywane na bieżąco, za poszczególne przepracowane lata, natomiast zaświadczenie Rp-7 zostało wystawione dopiero w 2002 r., kiedy to pracodawca mógł już - z uwagi na upływ czasu i zaistniałą w międzyczasie zmianę przepisów - nie dysponować całością dokumentacji płacowej ubezpieczonego. W analizowanym postępowaniu organ rentowy zaniechał jakiegokolwiek postępowania wyjaśniającego w tym zakresie, wobec czego uzasadnione jest uznanie, że z własnej winy zaniżył wysokość ustalonego w stosunku do ubezpieczonego kapitału początkowego, mimo iż dysponował dokumentacją umożliwiającą przyjęcie prawidłowej wysokości zarobków ubezpieczonego z lat 1979-1991.

Jednocześnie wskazać należy, że szczegółowy tryb postępowania w sprawach ustalania prawa do świadczeń pieniężnych przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych został określony w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe. Stosownie do treści § 10 ust. 1 pkt. 2 wskazanego rozporządzenia, osoba ubiegająca się o świadczenie powinna przedstawić dokumenty stwierdzające okresy uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokość. W § 22 ust. 1 rozporządzenia wskazano, że jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: 1) legitymacja ubezpieczeniowa, 2) legitymacja służbowa, 3) legitymacja związku zawodowego, 4) umowa o pracę, 5) wpis w dowodzie osobistym

oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. W ust. 2 wskazano, że jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Mając powyższe na uwadze, wskazać należy, że ubezpieczony na okoliczność zatrudnienia w Głównym Biurze (...) przedstawił legitymację ubezpieczeniową, w której wskazane zostało, że w latach 1990-1991 świadczył on pracę na rzecz ww. płatnika składek i z tego tytułu w 1990 r. osiągał wynagrodzenie miesięczne w wysokości 30.570.162,00 zł, a w 1991 r. osiągał wynagrodzenie miesięczne w wysokości 12.972.798,00 zł. Na stronach 85-87 ww. legitymacji ubezpieczeniowej znajdują się wpisy określające wysokość miesięcznego zarobku odwołującego, potwierdzone pieczętą i podpisem osoby upoważnionej do dokonywania wpisów. Wskazać również należy, że wiarygodność złożonego dokumentu nie została zakwestionowana przez organ rentowy, który zarzucił jedynie, iż na druku Rp-7 widnieją dwie pieczętki i podpisy dwóch osób, tj. Naczelnika Wydziału i Dyrektora Biura Kadr, natomiast w legitymacji ubezpieczeniowej widnieje jeden podpis, a mianowicie Kierownika Działu (...). Analizując treść owego dokumentu, Sąd nie dopatrywał się jednak żadnych przesłanek do podważenia jego autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nim zapisów. W szczególności należy zwrócić uwagę, że spełnia on wszelkie wymagania formalne dla uznania jego ważności. Przepis § 21 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń nie wskazuje w szczególności, iż wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej powinny być dokonywane przez kilka osób upoważnionych do dokonywania tego rodzaju wpisów. Zarzucany przez organ rentowy brak umieszczenia w ww. legitymacji ubezpieczeniowej podpisów kilku osób nie oznacza, że osoba, która dokonała wpisu nie była upoważniona do podejmowania czynności w imieniu zakładu pracy, nie jest to też brak formalny dyskwalifikujący ważność tego dokumentu. Wpisy w legitymacji są bowiem opatrzone parafkami osoby odpowiedzialnej za wpis, co zdaniem Sądu powoduje, iż spełniają one wszelkie wymogi stawiane wpisom w legitymacji. Uwadze Sądu nie uszło przy tym, że dokument ten nie zawiera żadnych poprawek, skreśleń czy śladów przerabiania. Tym samym koniecznym stało się uznanie, iż zapisane w legitymacji ubezpieczeniowej kwoty wynagrodzeń za lata 1990-1991 odpowiadają rzeczywistości.

W świetle powyższych ustaleń faktycznych oraz wskazanych przepisów prawa i przytoczonego orzecznictwa, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego uwzględnił wynagrodzenie W. Ł. z okresu zatrudnienia w Głównym Biurze (...) w W. wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

Zgodnie z treścią art. 477⁽¹³⁾ k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd – przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony – powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Umorzeniu podlegało zatem postępowanie, w części dotyczącej uwzględnienia przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego odwołującego, okresu służby wojskowej odbytej w 1976 r. w oparciu o zaświadczenie z Wojskowej Komendy Uzupelnień oraz okresu studiów wyższych w wymiarze wynoszącym 5 lat na podstawie zaświadczenia wydanego przez Politechnikę (...). Z uwagi na fakt, iż roszczenie w tym zakresie zostało zaspokojone zgodnie z intencją skarżącego na mocy decyzji z dnia 18 stycznia 2016 r., znak: (...) i z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...), w pkt. 2 wyroku, Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.